

[Horn.]

selve strukturforslaget at gøre. Der bliver hverken flere lærere eller flere klasseværelser ved, at man undlader at ændre strukturen. Forøvrigt ved de ærede medlemmer udmærket, at der er gjort en betydelig indsats fra dette høje tings side for at afhjælpe lærermanglen, og hvis de har fulgt med i den udvikling, der er sket indenfor seminarierne de seneste år, og kender de tal, man nu opererer med, vil de vide, at det er et spørgsmål om tid, hvornår vi overvinder vanskelighederne.

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre); det er ikke for at være drilagtig, men jeg forstod, at det ærede medlem — det var under omtalen af min personlige stillingtagen til det realpolitiske, som det ærede medlem og jeg forøvrigt plejer at kunne enes om — ikke tillagde det større betydning, om lærerne stod bag den nu foreslåede ordning. Vi har jo ved alle de skoleforslag, vi har gennemført her i tinget de seneste år, netop lagt stærk vægt på — og jeg mener at erindre, at det ærede medlem også har gjort det — at vi havde lærerne bag os. Derfor vil det interessere mig og sikkert også lærerorganisationerne at høre, om det ærede medlem ikke vil tilstræbe en ordning, som Danmarks lærere virkelig kan føle sig tilfredsstillt af, så de med glæde kan gå ind i det daglige arbejde.

Sluttelig vil jeg gøre en bemærkning om en ting, som jeg i og for sig havde ventet at både venstres ordfører og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) var kommet ind på. Det drejer sig om det problem, som løses gennem den højtærede ministers forslag, og som ministeren også var inde på i slutningen af sin tale, nemlig hvorvidt man kan få tidspunktet for udgangen af skolen til at falde sammen med tiden for indgangen i erhvervslivet. Man ved jo, at der under den gældende ordning på dette punkt er et skævt forhold, som medvirker til de uheldige følger, vi kender. Problemet løses ikke ved venstres og Askovudvalgets forslag; man kan sige, at det løses, forsåvidt det 8. skoleår hæftes på som en frivillig ordning; men dér, hvor man ikke får et 8. skoleår, løses problemet ikke, og man opnår heller ikke at imødekomme erhvervene i deres ønske om en stabilisering af de elementære

færdigheder hos eleverne. Det hul, der fremkommer ved, at de unge går ud af skolen ved det 14. år og først kommer i lære ved det 15.—16. år, får ofte selv vel erhvervede kundskaber til at forsvinde. Vi ved fra militæret og fra optagelsesprøverne i dansk og regning de steder, hvor man forlanger aflagt prøve, som f. eks. i politiet, ved statsbanerne o. lign., at selv folk, der har fået en udmærket uddannelse i folkeskolen og har nået et pænt resultat, har særdeles svært ved at udtrykke sig skriftligt, når det blot er 2—3—4 år siden, de forlod skolen. Disse anker har vi efter min mening pligt til at tage hensyn til, og problemerne i den forbindelse løses ikke ved noget af de to nævnte forslag; jeg vil nærmest mene, at de ville skabe større vanskeligheder, hvis de blev gennemført.

Hvis de ærede medlemmer vil prøve at se efter på det skema, som blev omdelt i går, vil de se, at hullet fremkommer, hvis der ikke er et 8. skoleår. Man kan naturligvis bøde på hullet ved f. eks., som Askovforslaget gør det, at lade eleverne gå ind i første realklasse; så er deres undervisning dækket op til det 15. år. Men så skal de unge i lære og må derfor gå ud af realklassen, og hvad har de så haft ud af det? Vi ved, at de fleste forældre stiler imod, at deres børn skal have en faglig uddannelse, og en sådan uddannelse vil der i stigende grad blive behov for. En lignende skævhed fremkommer, hvis man følger partiet venstres forslag: de unge, som får en læreplads, må springe fra midt i undervisningen i real-skolen.

Jeg synes, at både venstres forslag og Askovforslaget byder på en dårlig løsning af dette problem, men det må nu blive en af de ting, vi ser nærmere på i det kommende udvalg.

Marius Buhl: Jeg skal fatte mig meget kort, da jeg kan gå ud fra, at vi skal have en udvalgsbehandling af de foreliggende lovforslag.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) kunne ikke forstå, at vi ville insistere på en deling af børnene allerede i den skolepligtige alder; han mente, at man lige så godt kunne rykke den ud til 14 års alderen. Men vi har nogle grunde til det. For det første en social grund, idet vi mener,